

Biografi över Martinus

» [Länk till kort version](#)

Introduktion

Dansken Martinus är okänd för många idag, dels genom att han själv ville det, dels för att kunskapen om hans verk vuxit vidare på ett odramatiskt och stillsamt vis. Martinus förmedlar något unikt nytt i vår tid, då hans verk bygger på en självständig kosmisk klarsyn. Det tycks vara hans balanserade intuitionskapacitet som gör detta möjligt.

Han beskriver de kosmiska principerna i vår tillvaro. Han beskriver helt enkelt tillvarons eget facit. Det är en evig visdom som han ger ett nytt, logiskt och vetenskapligt uttryck. Det är en visdom som mänsklighetens invigda i alla tider på olika vis beskrivit. Martinus bidrag tycks vara en sällsynt skön skapelse av klarhet och logik, unik för vår tid.

Genom att det är tillvarons eviga principer Martinus pekar på, går han bortom sektskapande och religionsbyggande. Han ger läsaren en möjlighet, att utifrån sitt intresse, ta del av tillvaron från ett högsta "idéperspektiv". Hans livsverk är dessutom ett försvarstal för all existens. Martinus gjorde det med sitt verk möjligt för den fria människan att tänka än mer självständigt, och samtidigt inspireras till att vara i samklang med livets djupaste sympatigrund, nämligen nästakärleken.

Barndom och uppväxt

Martinus Thomsen föddes i Danmark, den 11 augusti 1890, i byn Sindal på norra Jylland. Uppväxten präglades av en enkelhet. Martinus föddes utanför äktenskapet av en ensamstående mor och hon dog tidigt, när Martinus var 11 år gammal. En del tyder på att hans far var godsägaren Lars Larsen. Martinus bortadopterades eftersom modern inte kunde ha med honom på gården där hon arbetade.

Han hamnade hos moderns halvbror och hans hustru, som redan hade 11 barn. De flesta av barnen var dock utflugna vid tiden Martinus kom till paret. Han arbetade som herde för olika bönder under sin uppväxt. Hans undervisning inskränkte sig till några års studier i lokala byskolor. Det fanns få böcker i hans barndomshem.

Som pojke upplevde Martinus naturens storhet och skönhet. Han upplevde en samvaro med livet och naturen, och insåg att det måste finnas något större utanför hans lilla värld. Han visade ett mildt sinnelag tidigt, mot människor och djur. Martinus arbetade som herde under två år, innan konfirmationen vid 14 års ålder. Han gick sedan i lära som smed, men det passade honom inte, så han hittade nya sysslor inom jordbruket.

Han blev senare mejerist på en rad mejerier i Danmark. Till sist hamnade han i Köpenhamn och arbetade bland annat som nattvakt. Han hade vissa övernaturliga upplevelser under denna tid. Han tänkte på att bli konstnär, lärare eller fotograf bland annat, och längtade efter att vara till nytta för mänskligheten. 1920 blev han brevbärare. Han slutade där efter en tid, och blev kontorist på mejeriet Enigheden.

Det kosmiska elddopet

Martinus genomgick en process påsken 1921 som skulle komma att förvandla hans medvetande och perception. Berättelser från olika kulturer och mystiker pekar på ett förhöjt medvetandetillstånd, som är möjligt att uppnå. Martinus hade börjat att tänka djupt över sitt eget liv och meningen med det. Vid denna tid var han andligt sett ett oskrivet blad. Han hade inte läst något utöver Bibeln i skolan. Han beskriver sig själv som djupt religiös i bemärkelsen av att ha en närhet och ett ständigt pågående samtal med Gud. Det gick inte en dag utan att han bad till Gud. Jesus var ett ideal för Martinus, utan att han var traditionellt religiös. Han brukade fråga vad Jesus skulle ha gjort i olika situationer.

Martinus hade känt en längtan efter andlig förståelse, och han lånade en teosofisk nybörjarbok via en kollega. Den handlade om meditation bland annat, och Martinus satte sig ner för att pröva. Han hann aldrig läsa ut boken innan hans medvetande genomgick en transformation. Boken uppmanade läsaren att meditera över Gud, och det gjorde Martinus. Plötsligt upplevde Martinus hur medvetandet förhöjdes kraftigt, och han såg ett Kristusliknande väsen komma emot sig. Det var omgivet av ett intensivt levande ljus. Väsendet kom honom närmre och det var nu som ett bländande solljus. Så trädde det in i Martinus kött och blod. En oerhört upphöjd känsla tog vid, och han kunde i skenet av det gudomliga ljuset se ut över världens kontinenter och hav.

Nästa dag upprepade han sin meditationsövning, och omedelbart omgavs han av det gudomliga ljuset. Ljuset fyllde honom till gränsen av vad hans

organism kunde tåla. Han befann sig i ett hav av ljus. Alla detaljer var som av guld. Genom allt vibrerade gyllene trådar. Martinus upplevde att det var Guds medvetande i allt. Genom all skapelse styr en högsta kraft tillvaron. Traditionellt mystiskt skulle man kunna dela in hans upplevelse i två faser, dels en yttre, där han ser det gudomliga ljuset, dels en inre där han upplever sig vara identisk med det.

Resultatet av den kosmiska födelsen hos Martinus

Denna upplevelse förvandlade för alltid Martinus medvetande. Han blev som medveten i en ny medvetandekropp. Han upplevde en känsla av medveten odödlighet, och att det endast är liv som existerar i allt, och att tillvarons mörker är kamouflerad kärlek. Han upplevde hur en kärlekens låga förvandlat hans väsen, och att all materia var levande. Han upplevde en djup känsla av kärlek till hela existensen.

Det som skiljer Martinus från de flesta mystiker som vi sett är att hans kosmiska medvetande lever kvar i hans sinne med oförminskad kraft. Han såg att alla människor en dag ska uppleva detta, när deras sinnen omvandlats till att bli rent kärleksfulla och sant logiska. Detta nya medvetande var inte ett resultat av hallucinationer eller frukterna av onaturliga övningar, utan det fanns med honom som ett dagsmedvetet och helt psykiskt lugnt tillstånd av närvaro i tillvarons osynliga principer. Martinus själv pekar på att upplevelserna i sig inte är centrala, utan det viktiga är den världsbild som nu växte fram inom honom som en dagsmedveten upplevelse.

Martinus upplevde nu att vilken fråga han än ställde så fanns svaret inom honom, tillgänglig för hans intuition. Gradvis började hans beskriva den världsbild som skulle bli hans huvuduppgift att förklara under de kommande 60 åren, fram till hans död 1981. Vi skulle kunna kalla Martinus en modern mystiker. Hans främsta uttryck skulle bli den andliga vetenskapen. Vi skulle kunna tänka oss att det finns olika frekvenser i universum, som var och en svarar mot olika tillvaroplan.

Martinus kosmiska födelse gjorde att han fick permanent tillgång till en högre frekvens, och som förvandlade hans sinnesorgan så att han kunde förmedla denna världsbild. Det är denna högre frekvens som människor ibland, i stilla stunder, under intensiva ögonblick, meditation eller när de känt en djup sympati för universum kan erfara som särskilt genomlyst och klar. Det vanliga mänskliga sinnet kan bara motta mycket små doser av detta medvetandetillstånd, för att det förutsätter en absolut balans mellan känsla och intelligens, vilket är detsamma som en djupt utvecklad och helt verklig nästakärlek.

Martinus upplevde att det i hans hand hade lagts en fackla av himmelskt ljus som var hans uppgift att förmedla till mänskligheten. Tidigare i sitt liv hade han tänkt på att bli missionär, men han upplevde sig bortstött av den dogmatiska kristendomens förkunnelse. Istället skulle han komma att lägga grunden för en helt modern andlig vetenskap. På så vis blev hans liv en modern "förkunnare". Hans uppgift blev att göra den kosmiska vetenskap som han upplevde var tillvarons eviga grund tillgänglig för människors intelligens, så att de självständigt kan undersöka denna vetenskap.

Martinus kosmologi

Martinus fick tillgång till en ocean av kunnande som ligger utanför vårt traditionella vetande. Han såg det som sin uppgift att förmedla detta objektiva vetande till sina medmänniskor. Det handlar inte om mindre än fröet till en ny human renässans, som förenar religion och vetenskap i en sann human anda. Martinus förstod att hans uppgift var att förmedla en ny världsbild till mänskligheten, fri från sekterism eller traditionell religiositet, lika mycket som sträng materialism. Han kallade denna nya världsbildskunskap för andlig vetenskap.

Martinus använde sig huvudsakligen av skrivandet kompletterat med kosmiska symboler som visar på tillvarons eviga principer. Han påbörjade nu den stora resan med att förfärdiga en kosmisk världsbild, som självständigt tänkande moraliskt intresserade människor kan studera fritt.

Han skrev ett 40-tal böcker, däribland huvudverket Livets Bog i sju volymer omfattande över 2000 sidor. Han kallade sitt huvudverk Tredje Testamentet. Han gjorde ett hundratal symboler. De flesta symbolerna skapades under åren 1921-28. 1933 kom tidskriften Kosmos ut, och den lever vidare idag med samma namn. Martinus författade artiklar, gav ett stort antal föredrag, undervisade och talade med många människor under sin livstid. Människor minns honom inte minst för hans stora humor och värme, hans gränslösa tålmod och mildhet. Det finns människor som kände och arbetade med Martinus under årtionden som inte en gång såg honom arg eller irriterad. Det var denna kärleksfulla jämnhet i hans sinne som var förutsättningen för hans kosmiska medvetandes permanenta födelse. Martinus anser att alla människor, på sina unika vägar, är i färd med att växa mot högre och högre grader av andlig förståelse.

Arbetet med den kosmiska världsbilden

Det tog tid för Martinus att träna sin förmåga att framställa sitt vetande på ett lättfattligt vis. Han hade stor hjälp av olika människor här, inte minst den andlige forskaren Lars Nibelvang. Martinus gick också igenom en kroppslig utrensningsprocess, och det var som om det nya medvetandet krävde en förvandling av hans organism. Det tog också tid för honom att vänja sig vid sitt nya medvetande. Han blev vegetarian.

Martinus kunde sluta sitt arbete genom stöd från andra och kunde nu koncentrera sig på sitt arbete med de kosmiska analyserna. Han fick gradvis en större skrivrutin. Han överförde sina första symboler som en slags diabilder han själv ritade och kolorerade. Han kunde nu ge de första föredragen. Det skedde 1928. Han fick nya vänner som stöttade det blygsamma arbetet, och som hjälpte honom vidare. Han började också ge större föredrag. Martinus gav ett föredrag i månaden under nio år i en lokal som rymde 500 personer. Han talade om ämnen som "Världsalltets grundanalyser" och "Genom dödens port" bland mycket annat. Han använde ofta sina egna symboler under dessa föredrag.

1932 kom den första delen av Livets Bog ut. Nu påbörjades en mer utåtriktad del av Martinus arbete. Sju år senare kom del två ut. Under den tiden skrev Martinus också flera mindre böcker.

Arbetet växer vidare

1935 invigdes Kosmos Ferieby, i Klint på norra Själland. Här kunde nu människor samlas och studera gemensamt under sommarhalvåret. Denna ferieby växte snabbt vidare. Den ligger vackert vid havet, i ett naturskönt område. Martinus Center på Klint är idag ett studiecenter där människor samlas från hela Skandinavien framför allt, men också långt mer långväga besökare. Martinus ville att detta skulle bli en plats för fred och vänskap, där människorna i god stämning skulle kunna studera de eviga kosmiska analyserna. På sikt önskade han att det skulle bli ett världsuniversitet. Under andra världskriget arbetade Martinus stilla vidare på den kosmiska världsbilden. Martinus tog under åren emot många människor med problem privat också.

Under arbetets första år var ekonomin mycket stram, och det mesta blev möjligt genom frivilligt arbete. Martinus tyckte inte att namnet företag eller förening var passande för sitt arbete, utan kallade det Saken. Han tillägnade denna Sak hela mänskligheten, som en gåva. Ännu idag bygger större delen av arbetet runt Martinus kosmologi på frivilligt arbete. Varje år samlades det in pengar till arbetet med Saken, och frivilliga bidrog och gjorde det möjligt att fortsätta. Detta arbete fortsätter med oförminskad kraft idag. Martinus kosmologi kan ses som en karta till en ny världs födelse, en värld av kärleksfull frihet, mänskligt ansvar och internationell humanism.

1943 kunde Martinus och vännerna flytta in i det vackra hus som skulle bli Martinus Institut i Köpenhamn, på Mariendalsvej 94-96. Här fick också Martinus och hans sekreterare sin bostad. Martinus Institut har idag fortfarande samma adress och är världscenter för Martinus kosmologi. Martinus bestämde att det endast skulle finnas ett Martinus Institut, och att människor runt om i världen självständigt ska kunna skapa Martinus Center för att studera den kosmiska världsbilden.

Han sa att hans önskan var att detta fria studiesamfund skulle vara helt fritt. Det är endast i kraft av livet själv och var människas intresse för de kosmiska analyserna som människor är i kontakt med dem. Ingen kan göra anspråk på att tillhöra en speciell grupp i detta sammanhang. Martinus sa uttryckligen att han önskade att alla intresserade av Saken skulle vara lika vänliga mot människor som hade samma intresse, liksom de som inte var intresserade. Det förutsätter också en kärleksfull inställning till allt levande.

Det är inte endast en teoretisk kunskap som Martinus talar om, utan en som i grunden förändrar våra liv, och som självständigt styrd av vår längtan får oss att tjäna en större saks födelse och godhet i vår fysiska värld. Endast på så vis lever vi nära Sakens kärna, som är en kärleksfull och fullt logisk mentalitet. Det är inte ett juridiskt förbund eller avtal i sig, som kan överträdas eller brytas. Det är något så stort och något så enkelt som en mentalitet. Martinus talar precis som Jesus om vikten av inbördes kärlek. Denna kärlek ska växa genom sammanhängande logiska analyser, som gör att vi bättre förstår vad kärlek verkligen är. Det är denna kärlek som han önskade skulle vara grunden för ett nytt kulturens centrum.

1952 höll Martinus sex föredrag i Oslo. Under åren skulle han föreläsa i och besöka bland annat Island, Sverige, England, Japan och Indien. Martinus ansåg också att världen så småningom skulle komma att få ett världsspråk, som Esperanto. Hans analyser pekar i hög grad mot det internationella.

1960 ligger Livets Bog färdig, och mellan 1963-68 kommer symbolböckerna Den Eviga Världsbilden. Med Livets Bog ville Martinus

förklara tillvarons djupaste grunder och det vi populärt kallat tillvarons mysterier. Egentligen blir upphör tillvarons mysterier i och med att Livets Bog blivit färdig, och nu påbörjas en ny resa som kan kallas tillvarons kosmiska äventyr. Läsaren förs här in i en ovanlig anda av försvar för allt levande, och en i världshistorien unik sammanställning av tillvarons osynliga grundprinciper. Den är unik därför att den helt är framsprungen ur en självsyn av de eviga principerna. Detta gör Martinus mission till något unikt i vår historia. Utöver vissa enstaka bibelcitat är boken fri från övriga hänvisningar annat än till livet och skapelsen i sin helhet. Martinus arbetade vidare till sin bortgång 1981.

Om människan Martinus

Martinus var privat en mycket vänlig, varm och humoristisk person, som ansåg att hans enkla uppfostran och bristen på utbildning gjorde det möjligt att bli ett redskap för det arbete han var satt till att utföra. Det kom att bli ett kamouflager mot persondyrkan. Han såg världsbilden som det centrala, en världsbild som tillhör hela livet. Han ansåg att det han var kommer alla en gång att bli. Alla människor ska bli kosmiskt medvetna som en del av sin naturliga utveckling. Han ville inte tilldra sig onödig uppmärksamhet, för att kunna arbeta i lugn och ro med sitt skrivande. Icke desto mindre är hans besök på jorden något unikt, då han var permanent kosmiskt medveten, liksom Jesus, som också levde i en djup närhet till Gud och livets kärlekslagar och som vittnade om detta i orden: Jag och Fadern är ett.

Martinus levde i stor närhet till den gudomliga skapelsen, mitt i den danska vardagen. Han betedde sig inte som en guru eller världslärare, utan var stillsamt vänlig och trevlig mot alla, och berättar själv att han hörde Guds röst tala genom alla människor, som en del av en större helhet. Hans uppgift var att förmedla det första stora steget mot en andlig vetenskap på detta klot. Detta arbete har i sin tur föregåtts av många andra viktiga delmoment. Martinus såg sig själv som en del av en levande organism, och han överdrev inte sin egen betydelse. Martinus gifte sig aldrig och var aldrig intresserad av detta. Han kunde inte bli förälskad helt enkelt, och sa istället att han var gift med hela mänskligheten. Hans djupaste inspiration låg i att viga sig med något som kom hela mänskligheten till del.

Nära medarbetare berättar att han kunde vara mycket beslutsam och alltid med en underton av vänlighet. Han kunde också vara mycket mild men samtidigt logisk utan att bli sentimental. För många kanske detta låter som en typisk skönskrivning, då vi är så oerhört ovana vid att det finns verkliga människor av en sådan medmänsklig sympati. Ingen såg någonsin Martinus irriterad. Han sades ha en smittande vitalitet och humor, och en medarbetare till honom beskriver det som en "lysande vänlighet" som strålade ut från hela hans person. Han trängde sig aldrig på någon med sitt vetande, och ansåg att han inte hade rätt till det. Han ville istället skapa en anda av frihet, där den andliga vetenskapen skulle vägleda människan på hennes egen, unika väg mot ett utvidgat och kärleksfullt medvetande, till dess att hon en dag självständigt kan se tillvaron i sin kosmiska helhet. Hon är då kosmiskt medveten. Hon ser då att allt är mycket gott.

Läs vidare

Martinus berättar själv i boken "Erindringer", på danska, om sin uppväxt. I boken "Martinus - som vi husker ham" berättar människor i Martinus närhet om honom. I boken "Omkring min missions födelse" berättar han om sin mission och om sitt kosmiska elddop.